

Predmet: Zlatan Mančić i dr. - Kušnin

Viši sud u Nišu

Poslovni broj predmeta: K. 46/2010

Glavni pretres: 16.01.2009.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka Momira Stojanovića

Svedok je u toku 1999. godine bio načelnik bezbednosti Komande prištinskog korpusa. O navodnom ubistvu dvojice Albanaca saznao je prilikom pripreme za svedočenje pred MKTJ, kada je pronašao podatak da se vodi postupak protiv njegovog kolege Zlatana Mančića. Optuženi Mančić je pre početka NATO bombardovanja radio u Vojnom odseku Piroć, da bi u sklopu ojačavanja organa bezbednosti Prištinskog korpusa, zajedno sa grupom oficira, bio premešten u taj korpus i postavljen za referenta bezbednosti borbene grupe u okviru 549. brigade. Njegova borbena grupa angažovana je za obezbeđenje graničnih rejona na Kosovu. Bio je potčinjen poručniku Miljanu Veličkoviću, koji je direktno bio potčinjen svedoku. Poručnik Veličković ga je svakodnevno obaveštavao o stanju na granici, stanju na teritoriji i jedinici. Nikada nije dobio obaveštenje o ubistvu dva civila u selu Kušnin. Jedini izveštaj koji je dobio, a koji je bio vezan za optuženog Mančića, bio je da taj da je major Mančić u jednom mestu iznad Orahovca nakon čišćenja terena od pripadnika OVK uzimao novac od civila koji su se u koloni izbeglica kretali prema Mališevu. Podneta je krivična prijava, major Mančić je vraćen u garnizon u Piroću, ali svedok ne zna kako je taj postupak okončan. Sva krivična dela su procesuirana i svedok ne veruje da bi ovo krivično delo (ubistvo u Kušninu) moglo da se dogodi a da o tome on ne bude obavešten. Bio je iznenađen kada je čuo za ovo suđenje. Smatra da se ubistvo nije dogodilo i da optuženi Mančić nije čovek koji bi mogao da naredi i izvrši ovakvo krivično delo. Ostale optužene ne poznaje.

Saslušanje svedoka Dražena Dobrića

Svedok poznaje optužene Radeta Radojevića i Zlatana Mančića. U martu 1999. godine bio je pripadnik borbene grupe kojom je rukovodio optuženi Radojević. On je bio komandir voda haubičke baterije koja se nalazila u selu Dedaj. Svakodnevno je odlazio na referisanje u komandu borbene grupe koja se nalazila u selu Kušnin. Nema saznanja o ubistvu dva civila u selu Kušnin. Na putu od Dedaja do Kušnjina nije primetio leševe niti bilo kakvo napušteno vozilo.

Komentar:

Suđenje je obilovalo neformalnostima. Na početku saslušanja svedoka Stojanovića, predsednik Veća je svedoka obavestio da je dužan da položi zakletvu, za koju on ne zna kako tačno glasi, pa neka svedok ponovi za njim *zaklinjem se da ću da govorim istinu*, iako Zakoni o krivičnom postupku izričito propisuju tekst zakletve svedoka. U toku saslušanja svedoka Dobrića, branioci i optuženi su međusobno razgovarali i smejali se zbog čega ih je predsednik Veća opomenuo. Za vreme ispitivanja optuženog Tešića od strane predsednika Veća, branioci su dobacivali. Kada je sudija pitao optuženog da li je u jedinici bio komandir, branioci su uz smeh dobacili kako je imao pretenzija da postane komandir. Na kraju saslušanja svedoka Stojanovića, predsednik Veća se zahvalio svedoku rečima: *Komšija, hvala što ste došli.*